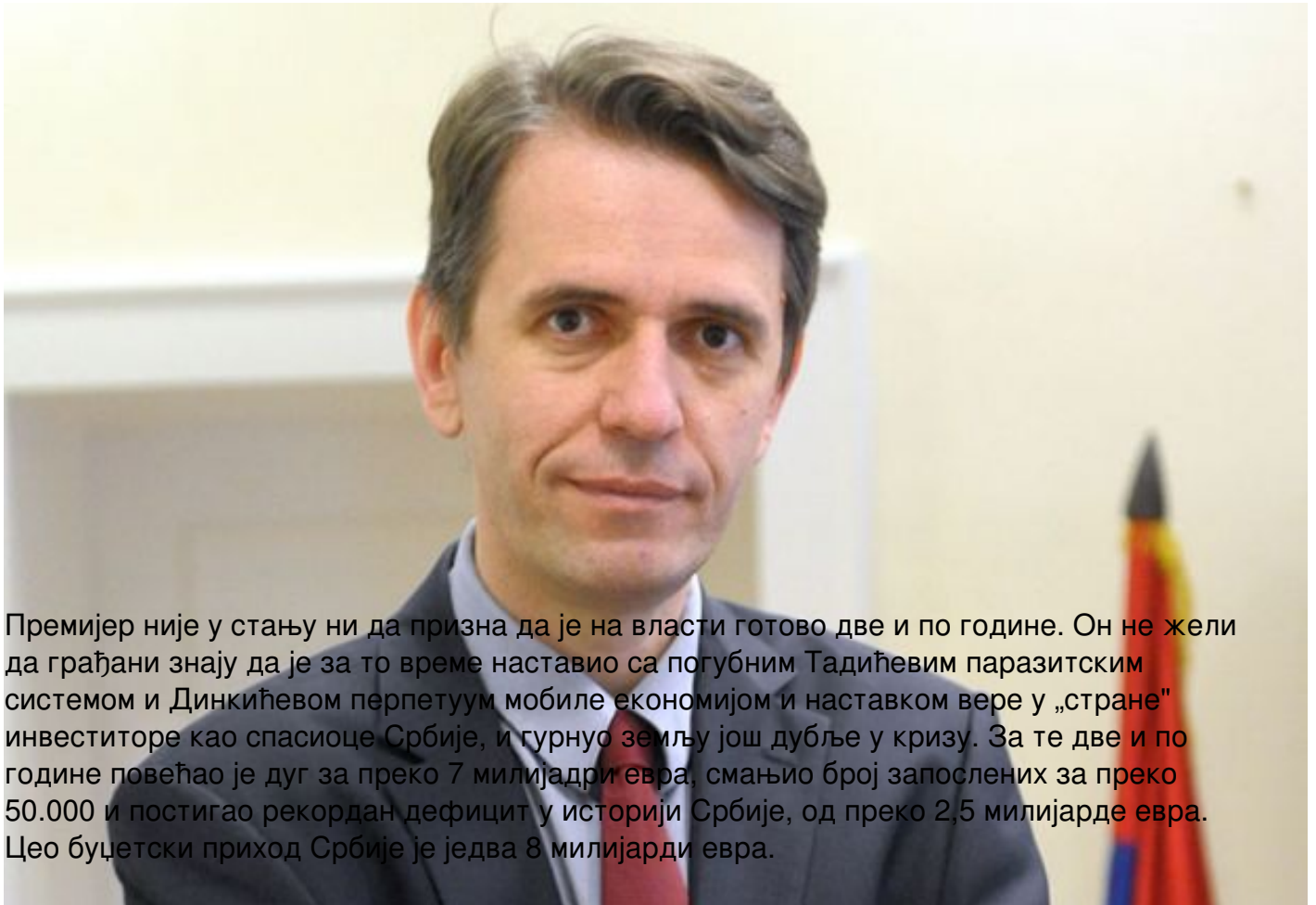

Александар Вучић очигледно нема ни знања ни капацитета ни способности ни интереса да изврче земљу из дубоке кризе, дубље и од оне пред 5. октобар 2000.године. Једино чиме се премијер озбиљно бави јесте контрола медија и медијски мрак, како би од грађана Србије сакрио своју неспособност. Укидање Утиска недеље је последњи пример гушења слободе медија.

Премијер није у стању ни да призна да је на власти готово две и по године. Он не жели да грађани знају да је за то време наставио са погубним Тадићевим паразитским системом и Динкићевом перпетуум мобиле економијом и наставком вере у „стране“ инвеститоре као спасиоце Србије, и гурнуо земљу још дубље у кризу. За те две и по године повећао је дуг за преко 7 милијарди евра, смањιο број запослених за преко 50.000 и постигао рекордан дефицит у историји Србије, од преко 2,5 милијарде евра. Цео буџетски приход Србије је једва 8 милијарди евра.

Александар Вучић обмањује јавност да пензионери одрицањем од своје пензије инвестирају у будућност своје деце. Смањење плата и пензија није жртва грађана ради боље будућности. Оно је цена неспособног премијера, неспособне Владе и неспособног министра финансија. Оно је цена партократије којој су важнији неспособни кадрови са купљеним дипломама на измишљеним административним радним местима у јавном сектору и који нас коштају преко милијарду евра годишње, од грађана Србије.

Откако је Александар Вучић дошао на власт 2012.године, до сада је 4 пута са својим

министрима финансија радио фискалну консолидацију и сваки пут ју је најављивао као спас за Србију. И четири пута смо упали дубље у рупу. Не може се смањити дефицит повећањем пореза и смањењем расхода. То доводи до смањења привредне активности, која доводи до пада пореских прихода и још већег проблема са дефицитом. Ово је пети пут да покушавамо исто. Рационални људи не раде исто и очекују другачији резултат. Прво је Динкић радио ребаланс буџета за 2012. годину и промашио на приходној страни за 150 милиона евра. Па је радио буџет за 2013.годину и промашио на приходној страни за 1 милијарду евра. Па је радио ребаланс буџета за 2013.годину и промашио на приходној страни за 300 милиона евра. Па је министар Крстић радио буџет за 2014.годину и промашио на приходној страни за преко 350 милиона евра. Сада министар Вујовић покушава да уради исто.

У ребалансу буџета порески приходи су мањи за 360 милиона евра, иако је заједно са буџетом за 2014.годину бивши министар финансија Лазар Крстић повећао готово све пореске стопе.

Приходи од ПДВ-а мањи су за 270 милиона евра. А повећали смо стопу ПДВ-а са 8% на 10%. Приходи од ПДВ-а у земљи мањи су за 350 милиона евра.

Приходи од акциза мањи су за 140 милиона евра. А повећали смо стопе акциза. Приходи од акциза на дукан мањи су за 170 милиона евра.

Са друге стране:

- Повећане су безумне Динкићеве субвенције за 110 милиона евра на укупно 780 милиона евра

- Буџет саме Владе и њених канцеларија је повећан за 16 милиона евра

- Расходи за робу и услуге још 15 милиона евра

- Казне и пенали по налогу судова готово 80 милиона евра

- Набавка зграда и грађевинских објеката 152 милиона евра.

- Набавка разних машина и опреме 84 милиона евра

- Набавка земљишта 37 милиона евра.

- Динкићев Национални инвестициони план 35 милиона евра

- Отплата камата по гаранцијама јавним предузећима монополистима 75 милиона евра

- Разне дотације невладиним организацијама 70 милиона евра

А укупни очекивани ефекти смањења пензија су 210 милиона евра на годишњем нивоу. Потпуно је јасно да је ова мера непотребна. Нису могли ни да сачекају 2 године, како кажу, да се стрпе за машине, опрему, земљиште, зграде, субвенције, буџет Владе, дотације... и да не дирају плате и пензије, а да са друге стране уведу ред.

Детаље по свим ставкама и министарствима ребаланса буџета можете пронаћи у овом извештају који пореди буџет и ребаланс буџета за 2014.годину, У документу су наведени сви расходи по економској класификацији као и висина буџета скупштине, председника, владе и свих министарстава и институција које се финансирају из буџета.

Иначе, било би згодно да сама влада објављује ове податке и даје нам анализу, како бисмо могли да пратимо у чему су промене. То је очигледно превише да се тражи. Исто тако, заиста је крајње неозбиљно усвајати ребаланс буџета крајем октобра месеца и усвајати га по хитном поступку. До краја октобра је по закону морао бити готов нацрт

буџета за 2015.годину. А њега нису ни почели.

Како су банана закони којима се смањују плате и пензије неуставни, покренули смо потписивање петиције против смањења плата и пензија . Потписници петиције ће бити укључени у уставну жалбу коју припремамо и коју ћемо поднети Уставном суду.

План за излазак из кризе сам дао још у септембру 2013. године као министар привреде. На жалост, од тог плана је Александар Вучић одустао јер је подразумевао коначно увођење реда и одустајање од партократије. Он је био и остао главна препрека за све озбиљне реформе у Србији. Смањење пензија није реформа. План је укратко предвиђао (детаље можете прочитати у тексту Зашто сам ушао у владу):

- Отпуштање 15% партијског вишка из јавног сектора - уштеда од преко 1 милијарде евра

- Увођење универзалног система социјалне помоћи за све породице у Србији које немају примања - трошак од 300 милиона евра

- Смањење пореза и доприноса и увођење прогресивног опорезивања, тако да је укупно пореско захватање на минималну зараду 20%, не 60% - трошак од 700 милиона евра

- Укидање субвенција

- Завршетак реструктурирања до краја јула месеца 2014.године

- Повезивање радног стажа за све запослене, исплата свих заосталих зарада и овера здравствених књижица

- Увођење реда у јавна предузећа, њихова професионализација и департизација, до

краја 2014.године

Овим би се одржала домаћа агрегатна тражња и створиле претпоставке за превођење сиве економије која чини 30% БДП-а Србије у легалне токове и значајан привредни раст на основу чега би наставили додатно смањење пореза и доприноса и довели га на ниво од 10% на минималац.

Не треба смањивати пензије. Не треба смањивати плате. То не само да је противустановно и неморално, него и је и економски штетно. Од пензија живи пола Србије. Треба укинути сулуде Динкићеве субвенције. Отпустити партијски запослен вишак кадрова са купљеним дипломама из јавног сектора. Увести универзалну социјалну заштиту за све породице у Србији које немају примања. Оверити свима здравствене књижице. Смањити намете на рад. И увести ред.

„Можеш неке људе обмањивати све време, све људе неко време, али не можеш обмањивати све људе све време.“

(Блог Саше Радуловића)